

Rte

de Cristian Ioanide

Stimați cititori,

În editorialul numărului 181 al Romanian Times anunțăm inaugurarea versiunii electronice a revistei noastre (RTe), care apare pe site-ul www.romaniantimes.org, sau în pachetul www.ziare.com în cadrul literei "R". De atunci au trecut două luni și cred că ar fi cazul să vă prezentăm unele aspecte interesante ale acestei noi receptări.

Vă mărturisesc, de la început, că nu am fost un fan al științei denumită Statistica. Asta mi se trage de la un dascăl mucalit de la facultate, profesorul Panait Mazilu, care se amuza grozav de fetișurile unora, precum era "boala computerizării", de exemplu, la ora aceea. Și fiind el director în Ministerul Învățământului numai ce primește într-o bună zi o 'situație' potrivit căreia la Universitatea din București, la una dintre facultăți, 50% (enorm pentru vremea aceea) dintre studenți au ratat examenul de bază. La examinarea din toamnă însă, toți cei 50% l-au trecut cu brio. Minunat nevoie mare de dramatismul datelor și de rotunjimea lor perfectă, profesorul Mazilu pune de o cercetare. Și ce să vezi? Istoria aceasta se întâmpla la facultatea de *limbă chineză* unde erau înscriși ... doi studenți. Unul mai pregătit pentru monstruoasa limbă, iar altul ceva mai puțin.

De atunci lucrurile s'au mai schimbat puțin. În sensul că, deși nu poți pătrunde prin Statistică cu adevărat în sufletul omului, e posibil să alcătuești unele scenarii plauzibile ale mișcărilor sale, ale dorințelor sale.

În acest sens, vă recomand programul **1 & 1**, pus la dispoziția redacției noastre de către editorii Mircea Lubanovici și Beni Lucescu. Și iată și principalele capitole, precum și genul informațiilor primite prin acest program.

Capitolul "**Vedere Generală**" ne permite să știm ce dinamică a intrărilor în RTe a avut loc în ultima săptămână, dându-ne numerele de: *hits* (intrări conduse de motoare de cercetare care caută anumite condiții impuse de cercetător), *vizite*, *vizitatorii unici* (care accesează site-ul prima dată) ai acestei perioade, precum și *aria de informație* determinată în kb. De asemenea, acest capitol ne dă posibilitatea să vedem care au fost *cuvintele-cheie* (nume de autori sau expresii leit-motiv) de care s'au folosit unii cititori pentru a accesa RTe în ziua în curs.

Capitolul "**Vizitatori**" se referă, evident, la raspândirea pe glob a celor care accesează RTe, precum și la durata acestor accesări, în intervale de la 0-30s până la peste o oră.

Cercetând acest capitol am avut unele dintre cele mai mari surprize. Știam că, din cauza ticăloșiei dictaturii comuniste, dar și a nevredniciei clasei politice a 'tranziției', românii noștri, care multe secole nu și-au părăsit vatra strămoșească, au zbughit-o în lume, care cum a văzut cu ochii. Dar definierea diasporei românești a avut în mintea mea o anumită delimitare de genul: e rezonabil să găsești români în îndepărtata Australie sau în Noua Zeelandă. Hai și în Japonia samurailor, precum fiul filosofului Gabriel Liiceanu. Dar în necunoscutele ... Filipine?! Ei bine, da. Trei vizitatori din provincia Benguet (în insula cea mai de nord a arhipelagului) au accesat RTe în cursul lunii Martie.

În rest, în afară de Africa, nu a existat colț al lumii de unde românii noștri să nu se arate interesați de a citi și ceva mai ... altfel decât așchiile sărite din limba de lemn a trecutului comunist.

O bucurie deosebită mi-a adus-o, de asemenea, descoperirea cititorilor din Țara Sfântă, care în concepția noastră deține cheia evenimentelor viitoare. Judecând după localitățile desvăluite de programul nostru, nu cred că e o vorba de o echipă românească aflată acolo la lucru, ci de persoane distincte aflate în Ierusalim și Tel-Aviv, dar și în localități mici necunoscute mie.

Evident că grosul cititorilor 'electronici' este dat de Statele Unite (60 – 65%) și România (cca 30%). Dar să ne aruncăm o privire asupra statisticilor.

În Statele Unite au apărut accesări din toate statele uniunii, mai puțin din Alaska (dar bucurându-ne în schimb de Hawaii). Desigur că cei mai mulți cititori îi avem pe Coasta de Vest care este deja renumită pentru fervoarea ei religioasă. Dar, la acest capitol, trebuie să vă relatez o întâmplare amuzantă. Descoperind eu un grup

compact de accesări din New Jersey am rămas deosebit de surprins, pentru că nu știam nicidecum de existența unei comunități românești de mai mari proporții în acea zonă a Coastei de Est. Și era și greu de presupus. New Jersey este un stătuțel minuscul (al 47-lea ca suprafață) și cu o populație foarte înghesuită (a 11-a din SUA). Or, românii noștri sunt flămânzi de pământ și nu prea le place să se calce pe picioare. Deci, aveam toate motivele să cred că programul îmi joacă feste urâte de tot.

În această situație, cercetătorul din mine s'a revoltat și a trecut la testare. Am selectat mai multe nume neaoș românești din diferite regiuni ale țării și le-am introdus în programul **find people** cu specificația New Jersey. Și... culmea e că mi-au 'răspuns' toate, printre ele fiind chiar și un "loanid" (dar vai, nu și "loanide"). În timp ce, două nume transilvănene, dar cu rezonanță specific maghiară, nu și-au găsit ecoul în acest nou stat "românesc". În rest, remarcăm accesări din comunitățile puternice din New York, Georgia, Arizona, Pennsylvania, dar suntem femeceți de exotismul unor receptări din Mississippi (Jackson), Hawaii (Honolulu) sau Virginia (Vienna).

În privința cititorilor din România, rezultatele statistice ne-au adus certitudini, dar și surprize mai puțin plăcute. Bucureștiul rămâne "cititorul" cel mai sensibil, fără îndoială. Clujul, veche cetate universitară, este și el domic de ceva nou ... din Lumea Nouă. Timișoara însă, de la care am așteptat mult, ne-a dezamăgit. După cum însă Aradul, Suceava, Botoșanii și Bacăul ne-au adus trăsături de bucurie ale inimii. Dacă de la Craiova nu așteptam vreo undă de entuziasm, în schimb am fost surprinși de răceala lașilor, cetate tradițională a culturii române. Oricum, procentajul cititorilor din România a fost constant sub cel corespunzător Statelor Unite.

Spuneam că, durata accesărilor din acest capitol este exprimată în 'felii' de timp, acoperind plaja de valori de la 0s la peste 1 h. Rezultatele indică faptul că, ceva mai mult de 50% dintre accesanți se 'lămuresc' în intervalul de 0-30s cu ce tip de publicație au de-a face și se dau bătăuți, fie din cauza lipsei exercițiului lecturii, fie datorită, poate, unor resentimente profesionale. Și când te gândești că mohamedanii ne numesc "Oamenii Cărții", iar Apostolul Pavel ne îndeamnă să cercetăm totul și să păstrăm ce este bun!

Adevărul e că, RT are un volum apreciabil de material lecturabil, iar cititul său, chiar selectiv, ia mai mult decât o oră. Și cei care îndeplinesc această 'normă' reprezintă cam 10%. Totuși, am descoperit, grație programului nostru, și cititori atrași cu predilecție de anumite condeie și care parcurg RTe în 5 ... 30 min (2-3 articole), și care reprezintă un procentaj de circa 25%.

Un alt capitol din programul **1&1** este denumit "**Referral/Page Stats**" (referințe/statistica paginilor) și furnizează date cu privire la procentajul în care cititorii noștri au ajuns la RTe prin cele două motoare principale Google și Yahoo. Rezultatele de până acum arată că primul este mai activ.

De asemenea, tot aici, avem o statistică mai detaliată cu privire la procentajele diferitelor "cuvinte-cheie" aplicate pentru găsirea pe internet a RTe. Spre bucuria mea, trebuie să vă mărturisesc că, toate numele celor care scriu pentru RT s'au regăsit la acest capitol, chiar dacă nu în procentaje egale.

În fine, tot în acest capitol, mai avem date cu privire la **Uniform Resource Locator** (URL) sau **Uniform Resource Identifier**, care indică prin care dintre paginile lui RTe s'a intrat în site-ul nostru, s'a ieșit din el și care au fost paginile cele mai citite.

Un alt capitol de-a dreptul fascinant este "**Visitor Tracking**", reprezentând desfășurătorul pe 30 de zile a tuturor accesărilor RTe. Aici avem: *locația cititorului* (nu și numele său; nu vă speriați), *prima și ultima vizită în limitele intervalului*, *numărul de vizite efectuate de acesta în interval și durata medie a unei vizite*.

Am să dau câteva exemple. În intervalul de 30 de zile în urmă din momentul în care scriu acest editorial, cel care ne-a vizitat cel mai des (179 de vizite) este **un cititor din Portland, OR**. Numai în ziua de 16 Aprilie, de exemplu, el a parcurs în fugă articolul lui Octavian Curpaș de la rubrica "Orașe SUA" (1 min 15 s), a rezolvat rapid "Ultima Oră", și s'a mai domolit puțin citind analizele apocaliptice ale lui Aurel Miculescu. Mai târziu, el a citit în tihnă "editorialul", preț a 1 h 34 min 18 s. Nu s'a arătat prea interesat de "închirieri de case", "oferte de servicii" sau "cumpărări de case", toată lectura durând mai puțin de un minut.

În același interval, **un cititor din New Jersey** (Mount Laurel) ne-a vizitat de 46 de ori. Ce a citit el? Le iau în ordine cronologică. Timp de 1 h 46 min 45 s a citit toată secția culturală. Apoi, în 14 min 43 s a citit cu răbdare și atenție rubrica "Mărul de Ceartă" scrisă de Nelu Ciorba. După care a trecut la rubrica Emei Sosnovschi "Se vor întâmpla vreodată toate acestea?" pe care a parcurs-o în 2 h 47 min 44 s, adâncind-o, probabil, prin reluarea

lecturii. În fine, acest cititor și-a încheiat croaziera în RTe cu lectura atentă a primei pagini a site-ului nostru în 1 h 48 min 17 s.

Dar sunt și cititori 'începători' ai RTe, care ne vizitează pentru prima oară în acest interval. Unii se arată mai răbdători, ca acel român înstrăinat în Singapore, care a consultat "Oferte de Servicii" timp de 22 min 12 s, pe 16 Aprilie. Iar alții chiar iau lectura în serios, precum acel cititor din Washington, DC, care numai "editorialul" l-a citit în 1 h 58 min 23 s.

Îndrăzneam să afirm că Romanian Times nu reprezintă o lectură ușoară, ci un exercițiu de voință în ale lecturii. Deși nici unul dintre textele care-l alcătuiesc nu este construit într'un limbaj "prețios", oricât de elevat ar fi subiectul, e nevoie totuși de ceva imaginație din partea cititorului pentru a stoarce la maximum ideile din el. Și e și normal să fie așa, după atâtea decenii de "limbă de lemn".

"Limba de lemn" a comunismului și 'tranziției' a impus cititorului o imaginație pervertită de tipul: "Oare ce scrie printre rânduri? Nu cumva tot ce se scrie prin gazete trebuie răsturnat cu fundu'n sus, pentru a obține adevărul?" Or, acest gen de imaginație pedosnică a paralizat apropierea firească și sinceră de text și a îmbolnăvit poporul de "scenarită".

Dar aceasta nu e singurul necaz pe care l-a adus "limba de lemn". Vorbital sau scrisul fără niciun conținut ideatic, produs doar ca un ritual 'uasi-mistic', 'solemn', a condus, din păcate, la un absentism aproape absolut al ascultătorului sau cititorului. Și comuniștii, precum și urmașii lor din 'tranziție', știau că e nevoie de acest surogat de informare pentru a ocupa în cât mai mare măsură timpul liber, deci cel nesupravegheat de către 'organe', al cetățeanului de rând. Iar răpirea timpului liber, al celui timp pe care fiecare om normal îl afectează lămuririi problemelor sale de suflet, a reprezentat cea mai mare crimă morală asupra poporului nostru. Și astăzi resimțim efectele dezastruoase ale acestei crime ascultând la televiziunea din România primitivismul întrebărilor pe care bieții oameni și le pun sub pretextul unor dezbateri elevate și fundamentale, precum au fost cele pentru selecționarea celor "10 mari români".

Acum, când scriu aceste rânduri, îmi dau seama că deși iubesc Romanian Times ca pe un copil de-al meu, n'aș fi capabil să dau o definiție de tip aristotelic (cu gen proxim și diferență specifică) acestei publicații, care iată a trecut de vârsta de 7 ani, ceea ce pentru Exilul Românesc este remarcabil. Și asta pentru că am dorit noi toți să creem ceva care să adune și să nu desbina, tocmai în aceste condiții mult mai aspre ale dezrădăcinării.

Exilul, în general, își are legile sale pe care ori le respecti cu strictețe, ori devii un marginalizat al comunității, un etern nefericit. În Exil trebuie să asculți de o stăpânire care, din punct de vedere al sângelui nu-i a ta, chiar dacă e mult mai dreaptă decât cea din Țară. Culmea e că, românii din Brazilia de exemplu, se plâng de nivelul ridicat de corupție al autorităților, chiar dacă România-de-Tranziție nu e deloc faimoasă pentru 'curățenia' sa din administrație. Dar "străinul", oricare ar fi situația, trebuie să se arate de două ori mai corect în Exil, dacă vrea să aibă parte de o minimă stimă.

O altă problemă a comunităților din Exil este, în general, o constituie lipsa observării reciproce. Pastorul Wurmbrand organizase o organizație "The Friends of The Martyrs", care își avea sediul în Indiana, acolo unde există cele mai multe comunități *amish*.

Amishii reprezintă o ramură veche de creștini anabapțiști, care se izolează de restul societății prin faptul că nu merg la armată, nu acceptă *Social Security* și nici vreo formă de asistență socială de la guvern și chiar evită orice formă de *insurance*. Dar ceea ce pare cel mai straniu în comunitățile amish este faptul că, ele se îndârjesc în a respinge orice formă de modernism tehnic. De aceea acolo nu poți vedea automobile sau rețele de înaltă tensiune.

Contrariat de aceste anacronisme, Pastorul Wurmbrand a întrebat care este temeiul biblic pentru toate astea. Răspunsul a fost: "Niciunul. Doar că noi considerăm că distrugerea obștei satești este mama tuturor relelor din societatea modernă".

Într'adevăr, mulți dintre noi, cei exilați, provenim din orașe mici sau chiar din mediul rural. Din cauza observării reciproce inevitabile (spuneți-i, dacă vreți, "gura satului") exista în acele comunități mult mai multă

reticență morală în a comite răul, decât într-o comunitate etnică rarefiată de distanțe din Exil. Și asta poate schimba structural sufletul omului.

Și problema confesională capătă o față nouă în Exil, în special în cel american. Nu mai există o “biserică majoritară”, iar mulți dintre noi au auzit foarte vag în România (și așa atee) de protestantism și neo-protestantism, cu care aici trebuie să conlocuiască în relații cel puțin cordiale. Și asta în condițiile în care, bisericile din Exil, *volens-nolens*, trebuie să să preia din sarcinile sociale ale comunității. Așa că liderii spirituali ai bisericilor noastre sunt, în mod neoficial, și primari, și notari, și agenți sociali și culturali, și chiar și ... magistrați. Veți spune, poate: “Ei și ce-i rău în asta?”

Sigur că n’ar fi nimic rău. Numai că, Diavolul lucrează printr’o armă deosebit de subtilă, care în ochii multora trece drept scuzabilă: IGNORAȚA. Deși chiar în dulcea Românie există o lege care zice că, nimeni nu poate fi absolvit de o infracțiune pentru motivul că nu a cunoscut Legea, conceptul tradițional al Țării Românești, atât de plină de inteligențe și atât de iertătoare cu răufăcătorii, admite ignoranța cu veselie chiar. “Ce să-i faci omului dacă-i prost?!” , auzi la fiecare pas cu superioară înțelegere surâzândă.

N’am nimic cu “omul prost”, dacă prin “prostie” se admite sensul slav al termenului, adică “simplitate”. Pentru că și eu iubesc simplitatea. Dar când ignoranța este o formă de semidoctism agresiv, atunci se naște o problemă foarte serioasă. Când tineri cu tulle la bărbie sau uncheși hârșâiți în rele își spun: “Lasă, lasă, că știu io mai bine decât mata despre ce-i vorba!”, referindu-se în special la deosebirile confesionale, atunci să fiți siguri că apare cea mai urâtă formă de ură: ura total absurdă. Și această ură demonică prin lipsa ei de argument duce la distrugerea coeziunii oricărei comunități.

Or, noi, cei care ne-am hotărât să alcătuim o publicație a Exilului, care să construiască, mai degrabă decât să demoleze, trebuia să avem în vedere mereu toate aceste aspecte și să ne dorim condeie pe măsura acestor dorințe.

Stimați cititori,

Romanian Times e format din textele unor scriitori deosebiți ai Exilului Românesc și din România, care număr de număr îndeplinesc dezideratele noastre. Îi amintesc în ordinea de apariție din RTE.

Liviu Antonesei este profesor la Universitatea din Iași, la catedra de Științele Educației. Din 1978, el este autorul a circa o sută de studii științifice din domeniile sociologiei educației, istoriei intelectuale, istoriei și filosofiei culturii, didacticii moderne, metodologiei cercetării educației și științelor politice. Scrie cu regularitate la câteva dintre publicațiile din Exilul Românesc, iar în RT este titularul rubricii “România pe înțelesul tuturor”.

Liviu Cangeopol este considerat de către majoritatea cititorilor cel mai rafinat analist politic al Exilului. Face parte din grupul rezistenților anticomuniști din Iași. Venirea sa în Exil, în 1989, a produs un reviriment spectaculos al celui mai citit săptămânal *Lumea Liberă* din New York. Scrisul său bărbătesc, curajos, cât și incoruptibilitatea sa i-au jenat de multe ori pe ziarștii ‘tranziției’, pentru că, Liviu Cangeopol este omul cu o singură cale. Contribuția sa la dezvoltarea RT este greu de evaluat, de aceea îi datorăm întreaga noastră grațitudine.

Nelu Ciorba este produsul cel mai fidel al RT. El știe să desprindă din evenimentele politice curente efectele viitoare asupra Bisericii lui Cristos. Este deținătorul rubricilor de analiză eschatologică și teologică “Mărul de Ceartă” și “Străjerul”.

Dan Leontescu este licențiat al Universității București – Facultatea de Jurnalistică și redactor-șef al RT. El este un fin observator al vieții americane și este titularul rubricii “America și restul lumii”, care constituie un excelent ghid prin nebuloasele Lumii Noi.

Leonard Oprea este un scriitor foarte gustat în America românească și chiar în ... cea americană, prin cărțile sale despre *Theophil Magus*. Scrisul său este dotat cu o mistică pozitivă, reconfortantă, care alină suferințele sufletești ale multora. Este titularul rubricii “Cronici Bostoniene”.

Lucia McNeff are ascuțimea unui brici, dar bunătatea unui apostol. Licențiată în matematici, ea are, fără îndoială, harul cântării cuvintelor. Rezultatul? Un text deosebit de echilibrat și credibil pentru cititor. Este titulara rubricii “Gânduri ... gânduri”.

Emilia Sosnovschi are un masterat în probleme de ecologie și este titulara incitantei rubrici “Se vor întâmpla vreodată toate acestea?” ce conține debateri privind dramaticele tulburări la care va fi supusă planeta noastră într’un viitor apropiat. E un text viu care întotdeauna atrage.

Marcel Urs este și el un ziarist profesionist preocupat de tot ce este nou, dar dă să înțeleagă fenomenele prin prisma credinței creștine. Este titularul rubricii “Mozaic”.

Ionel Cadar este un fin observator al sufletului românesc pe pământ american, căruia vrea să-i cunoască toate fațetele, și bune, pentru a le lauda, și rele spre îndreptarea lor.

Octavian Curpaș este un alt ziarist profesionist, extrem de fecund. Colaborează cu cele mai bune publicații ale Exilului.

Aurel P. Micurescu este un studios și meticolos interpret al literaturii apocaliptice, domeniu în care are numeroase studii publicate în America și România.

Gelu Arcadie Murariu este un superb literat format la școala Timișoarei. A fost pentru mulți ani editorul excelentei reviste creștine *Agapia*. Exegezele sale biblice sunt argumentate până la ultimul detaliu și pline de echilibru.

Nelu Terpea este pastorul unei biserici pentecostale din Florida și un flămând sfredelitor al Scripturilor. Pentru el nu există spații de importanță secundară în textul biblic, ci totul trebuie cercetat cu înfrigurare.

Aurel Sas este preotul paroh al unei biserici din Las Vegas. Ispitele care zilnic îl înconjoară în acel Vavilon, pe el și pe enoriașii săi, nu numai că nu-l îndepărtează de credință, ci îl îndârjesc în arderea cu care scrie despre Cristos, modelul său.

Petru Lascău este pastor al unei biserici pentecostale din Arizona și are cu adevărat harul unui mare scriitor creștin. Regretatul poet Ioan Alexandru l-a iubit pentru asta din toată inima. Eu nu mă satur să-l ascult vorbind. A fost editorul unei excelente reviste creștine a Exilului *Exodus*.

Slavomir Almăjan este poetul inimii mele, pentru că tot ce iese de sub pana sa, cu sau fără rime, se transformă miraculos în armonie celestă. Căci harfa sa e închinată doar lui Cristos, Cel în glorie.

Richard Wurmbbrand a fost și rămâne titanul creștinismului Exilului Românesc.

Stimați cititori,

“Gustați și vedeți ce bun este Domnul!”, citind RT și RTe!

PS. Fac din nou un apel stăruitor la rugăciune. Toți cei care iubiți armoniile sfinte ale psalmilor, închinați un gând de îndurare pentru marele compozitor **Nicolae Moldoveanu**, aflat iar în suferință.
